

VIẾT VỀ NGÔI TRƯỜNG NLS PLEIKU /Ngô Tấn Bình

Thật tình mà nói, khi tôi hứa với Quang Minh sẽ có một bài viết về đề tài NLS Pleiku thì thật sự tôi cũng chưa hình dung ra sẽ viết gì.

Nhưng có phải có rất nhiều điều để chúng ta nhìn lại. Dẫu có hơi muộn màng một chút, sẽ có bạn nói với tôi rằng chút muộn màng đó tính ra cũng sơ sơ 1975-2014 =39 năm.

Năm đó 1970, tôi là một cậu thanh niên còn rất trẻ và non nớt tuổi đời, ham vui, biếng học nên bị lũ bạn rủ rê bỏ cũ theo mới. Nhảy qua NLS Pleiku mà không cần quay đầu nhìn lại đám bạn Trung Học Pleiku . Tuổi nhỏ ham vui! Thôi xin chiến hữu thứ lỗi! Thật sự thì cho tới giờ này tôi vẫn không biết vì lý do gì khiến tôi quay lưng lại như thế!

Ngôi trường NLS Pleiku của tôi nằm trên một ngọn đồi cao trên con đường Lý Thái Tổ, thuộc ngoại ô thị xã Pleiku và cách trung tâm khoảng 5 km, vậy mà hàng ngày tôi vẫn thường xuyên cuốc bộ từ nhà đến trường một cách ngon ơ không mệt mỏi.

Dĩ nhiên có những điều mà bạn chưa hình dung ra hết được, ngôi trường của tôi đơn sơ và hoang sơ một cách kỳ lạ. Đơn sơ vì nó không ra một ngôi trường, con đường dẫn vào trường là một con đường đất đỏ dẫn tới hai lớp học A và B, lớp học đơn sơ vì gốc của nó là trung tâm sắc tộc được trưng dụng đổi thành trường NLS., nó đúng là nơi gió bụi mưa mù! Và nó nằm trên một ngọn đồi cao nhìn qua bên kia một ngọn đồi của một plei (làng) người dân tộc khác, đồi núi chập chùng, hoang sơ tận cùng hoang sơ. Đi dọc theo con đường trước mặt lớp học dẫn xuống chân dốc là khu vườn thực tập của học viên, mà thực chất là một miếng đất chưa trồng trọt gì. Đồng phục của học viên (chứ không gọi là học sinh) là áo nâu, quần sậm màu (đen hoặc xanh đậm) ;nữ thì áo dài cũng nâu luôn .Tay thì vác cái cuốc (trong giờ thực hành) thành ra trông coi bộ giống nhà nông, bởi vậy tui tui bị gọi là "Nông lâm heo". Nghe cái tên thì bạn thấy chẳng hay ho gì, có khi còn mặc cảm nữa! Đang là học sinh quần xanh áo trắng lại biến thành nhà nông!

Vì chỉ có hai lớp, nên lớp A có con gái trong đó có tôi, lớp B là lũ bạn quậy của tôi. Lớp B thì ngẫu hơn A và bộp trợn hơn, lớp A học hành chăm chỉ hơn, còn B cúp cua nhiều hơn. Vì thế, khi trong trường nổ ra những cuộc nổi loạn này kia thì thường là do nhóm B cầm đầu, chúng ta còn nhớ khi học qua năm thứ hai, tức là lớp đệ tứ thì xảy chuyện xuống đường, tuyệt thực để xin xây dựng trường lớp mới thì lũ bạn lớp B cầm đầu vụ này. Sau đó Nha học vụ NLS Saigon rút kinh phí để thầy Biên (Hiệu trưởng) bắt đầu xây dựng trường mới phía dốc cây số ba theo mô hình copy lại mẫu của NLS B'lao vì nguyên thủy thầy Biên xuất thân từ NLS B'lao. Bạn sẽ thấy mẫu trường lớp mới với mái nhà dốc hẳn xuống giống như mẫu nhà rông nhìn đằng xa trông rất đẹp. Tôi đã trở lại địa điểm này để cố tình có một tấm hình minh họa và minh chứng nhưng cảnh xưa không còn. Nơi đây giờ đã trở thành một khu dân cư mới.

Trường tôi học thô sơ và đơn sơ, hàng ngày nắng và bụi, dưới kia là con đường vòng dành cho các loại xe dân sự và quân sự di chuyển, thời cuộc lúc đó nóng bỏng. Vậy mà đám bạn tôi vẫn không ngừng quậy, không biết bạn nào đó đã cắc cớ chơi một tấm bảng Stop và kèm một đầu lâu với hai khúc xương bắt chéo đã làm ách tắc giao thông một ngày. Thật là nhất quỷ nhì ma...

Hai lớp học đầu tiên của niên khóa đầu (gọi là khóa đàn anh) chưa tới một trăm nhưng đã làm sôi động khung trời NLS Pleiku. Ở đây học được hai năm thì hết lớp, sau đó lũ chúng tôi phải chuyển trường đi về các trường khác, đó là một giai đoạn đổi mới trong cuộc đời học sinh. Cuộc đời học sinh NLS chúng tôi vui nhất là giờ nông trại, nếu bạn học bên phổ thông chỉ có mài đũa quần trên ghế nhà trường thì trái lại ở đây chúng ta được thoải mái giữa trời đất bao la, nếu bạn trồng khoai thì sau vài tháng bạn sẽ lên nhà trường nhổ trộm nó lên và chúng tôi đã như thế đấy!

Cuối năm hai thầy Biên tuyên bố sẽ cho ra đời đặc san mang tên Vỡ Đất, thế là các bạn có cơ hội gửi bài viết về tất cả đề tài cho trưởng ban báo chí là tôi. Bìa đặc san được thầy Biên cho in offset rất là đẹp, vui nhất là đêm in ruột, những bài được chọn thì chuẩn bị quay roneo. Và bài tùy bút tôi tranh thủ sáng tác cấp tốc, tụi đánh máy cho kịp in luôn trong đêm.

Đối với tôi đó là một kỷ niệm tuyệt vời trong đời học sinh và không có lần thứ hai. Sau này tôi vẫn giữ kỹ quyển đặc san như một báu vật cho tới khi bị thất lạc vì những lý do ngoài ý muốn.

Khi ngôi trường mới xây xong thì cũng là lúc khoá đàn em ngồi vào lớp chứ không phải là ai, bởi lúc đó chúng tôi đã rời trường cũ và ra đi, đưa thì B'lao, Cần Thơ, Darlac v.v.

Bây giờ thì những khuôn mặt bạn bè đã rời xa nhau, một số gặp lại nhau ở đất sg, Pleiku thậm chí ở nước ngoài, có bạn đã ra đi miền viễn, có bạn giàu có, có bạn bần hàn, thanh bạch, nhưng nếu gặp lại vẫn là một lũ bạn thân thiết đúng nghĩa không kim tiền nào làm phai nhạt.

Các Thầy cô cũng có người đã ra đi và người còn ở lại. Cuộc đời sau những biến đổi thăng trầm, tang thương dâu bể, nhìn lại một đời người đến rồi đi nhanh như vó câu qua cửa.!

Hôm trước tôi có đọc qua một bài viết trên trang nlstayninh và các bạn hãy hiểu rằng nếu một người nào đó có bài viết về NLS Pleiku thì người đó chính là tôi sẽ cung cấp cho các bạn chứ không còn ai để làm công việc này!

Sg, tháng 3/2014.